

Sygn. akt **XXVII Ca 3133/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny - Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Agnieszka Fronczak
-----------------	-------------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2016 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **A. G. i O. C.**

przeciwko (...) **S.A. w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji powodów i pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W.

z dnia 16 marca 2016 r., sygn. akt II C 235/16

1. oddala apelację pozwanego;
2. zmienia częściowo pkt III zaskarżonego wyroku w ten sposób, że zasądza od (...) S.A. w W. na rzecz A. G. odsetki od kwoty 400 (czterysta) EURO od dnia 26 września 2014 r. do dnia 13 grudnia 2015 r. oraz zasądza od (...) S.A. w W. na rzecz O. C. odsetki od kwoty 400 (czterysta) EURO od dnia 26 września 2014 r. do dnia 13 grudnia 2015 r.;
3. zmienia pkt IV zaskarżonego wyroku w ten sposób, że zasądzoną na rzecz A. G. kwotę 430 (czterysta trzydzieści) złotych podwyższa do kwoty 630 (sześćset trzydzieści) złotych;
4. zmienia pkt V zaskarżonego wyroku w ten sposób, że zasądzoną na rzecz O. C. kwotę 430 (czterysta trzydzieści) złotych podwyższa do kwoty 630 (sześćset trzydzieści) złotych;
5. w pozostałym zakresie apelację powodów oddala;
6. zasądza od (...) S.A. w W. na rzecz A. G. kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej;
7. zasądza od (...) S.A. w W. na rzecz O. C. kwotę (sto pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej.

SSO Agnieszka Fronczak

Sygn. akt **XXVII Ca 3133/16**

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13 listopada 2015 r. powodowie A. G. i O. C. wnieśli o zasądzenie od pozwanej spółki (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz każdego z powodów kwoty 400 EUR wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 13 września 2014 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesów na rzecz każdego z powodów .

Nakazem zapłaty z dnia 30 listopada 2015 r. wydanym w postępowaniu upominawczym referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy w W. orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia, wysłanym 28 grudnia 2015 r. pełnomocnik pozwanej (...) S.A. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zwrot kosztów procesu.

Wyrokiem z dnia **16 marca 2016 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W. zasądził od (...) S.A w W. na rzecz A. G. i O. C. kwoty po 400,00 EURO wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty, w pozostałym zakresie powództwa oddalił oraz zasądził od (...) S.A w W. na rzecz A. G. i O. C. kwoty po 430,00 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 400,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.**

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany, zaskarżając go w całości i zarzucając rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 118 k.c. poprzez jego zastosowanie i uznanie, że roszczenie o zryczałtowane odszkodowanie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 przedawniają się z upływem lat 10, tj. na ogólnych zasadach,

2. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 778 k.c. w związku z art. 775 k.c. poprzez jego niezastosowanie i nieuwzględnienie zarzutu przedawnienia roszczenia, zgłoszonego przez pozwaną, wskutek przyjęcia, że roszczenie o zryczałtowane odszkodowanie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 przedawnia się z upływem lat 10, a nie z upływem 1 roku od dnia wykonania przewozu.

Mając powyższe na uwadze apelujący pozwany wniósł o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania za obydwie instancje wg norm przepisanych.

Pozwany wniósł także o zastosowanie przez Sąd II instancji art. 390 § 1 k.p.c. i przedstawienie Sądowi Najwyższemu zagadnienia prawnego budzącego poważne wątpliwości, poprzez udzielenie odpowiedzi na pytanie dotyczące przedawnienia roszczeń pasażerów wynikających z art. 7 ust. 1 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004.

Apelację w niniejszej sprawie, w zakresie pkt. III, IV i V rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego wnieśli także powodowie, podnosząc przeciwko następujące zarzuty:

1. art. 230 k.p.c. w zw. 229 k.p.c. poprzez ich niezastosowanie i zakwestionowanie udowodnienia przez powodów daty doręczenia przewoźnikowi lotniczemu przesądowego wezwania do zapłaty odszkodowania, podczas gdy pozwany nie kwestionował w toku postępowania otrzymania wezwania, daty wymagalności roszczenia a strona pozwana przedłożyła odpowiedź ze wskazaniem daty jej sporządzenia;

2. § 6 pkt 3) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (dalej: Rozporządzenie) w zw. z art. 72 § 1 pkt 2) k.p.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie polegające na orzeczeniu aby pozwany zapłacił na rzecz każdego z powodów kwotę 430 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w tym 400 zł tytułem zastępstwa procesowego zamiast kwot po 630 zł na rzecz każdego z powodów tytułem zwrotu kosztów procesu w tym po 600 zł na rzecz każdego z powodów tytułem zastępstwa procesowego;

3. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną, sprzeczną z logiką i zasadami doświadczenia życiowego ocenę materiału dowodowego polegającą na ustaleniu, że powodowie nie udowodnili faktu doręczenia pozwanej przesądowego wezwania do zapłaty odszkodowania.

Wobec powyższego skarżący powodowie wnieśli o:

I. zmianę skarżonego wyroku w pkt I, II poprzez zasądzenie od pozwanej na każdego z powodów kwotę 400 euro wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 września 2014 r. do dnia zapłaty, ewentualnie wnosząc o zmianę skarżonego wyroku w pkt I, II poprzez zasądzenie od pozwanej na rzecz każdego z powodów kwotę 400 euro wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 września 2014 r. do dnia zapłaty;

II. zmianę postanowienia zawartego w pkt IV i V wyroku poprzez zasądzenie od pozwanej na rzecz każdego z powodów kwoty 630 zł tytułem kosztów procesu, w tym 600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

III. zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kosztów postępowania zażaleniowego m tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Powodowie, w odpowiedzi na apelację strony pozwanej wnieśli o jej oddalenie w całości, oddalenie wniosku pozwanego o skierowanie do rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy zagadnienia prawnego budzącego poważne wątpliwości oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz każdego z powodów kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powodów zasługiwała na uwzględnienie niemalże w całości, zaś apelacja pozwanego podlegała oddaleniu, jako bezzasadna.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do apelacji pozwanego i podniesionych w niej zarzutów wskazać należy, że sprowadzały się one do błędnego, zdaniem skarżącego, nieuwzględnienia przez Sąd Rejonowy zarzutu przedawnienia roszczenia poprzez przyjęcie, iż w kategorii spraw do jakiej zalicza się przedmiotowe roszczenie zastosowanie znajdują przepisy ogólne o przedawnieniu, tj. art. 118 k.c.

Stosownie do art. 778 k.c. roszczenia z umowy przewozu osób przedawniają się z upływem roku od dnia wykonania przewozu, a gdy przewóz nie został wykonany - od dnia, kiedy miał być wykonany. Natomiast w myśl art. 775 k.c. przepisy tytułu XXV „umowa przewozu” stosuje się do przewozu w zakresie poszczególnych rodzajów transportu tylko o tyle, o ile przewóz ten nie jest uregulowany odrębnymi przepisami. Wykładania literalna wskazanego przepisu pozwala na stwierdzenie, że wyłącza on zastosowanie uregulowań przewidzianych w Kodeksie cywilnym dotyczących umowy przewozu (w tym art. 778 k.c.), w każdej sytuacji, gdy przewóz w zakresie poszczególnych rodzajów transportu jest uregulowany odrębnymi przepisami.

Nie ulega wątpliwości, że przewóz lotniczy został uregulowany ustawą z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze. Stosownie do jego art. 3 ust. 1, do stosunków prawnych z zakresu lotnictwa cywilnego stosuje się przepisy Prawa lotniczego, o ile wiążące Rzeczpospolitą Polską ratyfikowane umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej. Zatem, zgodnie z art. 775 k.c. do tego rodzaju przewozu nie znajdują zastosowania przepisy z tytułu XXV Kodeksu cywilnego.

Z kolei, respektując pogląd wyrażony w wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie C - 139/11, wykluczającym zastosowanie 2 – letniego terminu przedawnienia przewidzianego jednolicie w art. 29 konwencji warszawskiej i art. 35 konwencji montrealskiej do roszczeń wywodzonych art. 5 i 7 rozporządzenie (WE) nr 261/2004 z dnia 11 lutego 2004 r., co w ocenie Sądu Okręgowego dotyczy także odwołania do tych umów międzynarodowych z poziomu wewnętrznego porządku prawnego na podstawie powołanego art. 3 ust. 1 pr. lot. i ogólnie art. 91 Konstytucji RP, a jednocześnie mając na uwadze wykluczenie zastosowania terminu przedawnienia określonego w art. 778 k.c. zastosowanie do roszczeń objętych żądaniem pozwu znajdzie ogólny, 10 – letni termin

przedawnienia przewidziany w art. 118 k.c., który nie został przekroczony i który prawidłowo przyjął w rozpoznawanej sprawie Sąd Rejonowy.

Wobec tego, w tym zakresie rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego należało uznać za prawidłowe, a apelację pozwanego jako bezzasadną oddalić, o czym Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt 1 wyroku, na podstawie art. 385 k.p.c.

Z uwagi na powyższe za bezprzedmiotowy Sąd Okręgowy uznał wniosek pozwanego zgłoszony w trybie art. 390 § 1 k.p.c.

Odnosząc się zaś do apelacji powodów, to zdaniem Sądu Okręgowego jako częściowo zasadny należało ocenić zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 230 k.p.c. w zw. 229 k.p.c., gdyż z przedstawionych przez nich wraz z pozwem dowodów wynika, że w dniu 11 września 2014 r. (data odpowiedzi pozwanego na wezwanie do zapłaty odszkodowania) pozwany miał wiedzę o roszczeniu powodów, jednakże odmówił wypłaty odszkodowania.

Słusznie podnoszą skarżący, iż pozwany nie kwestionował w toku postępowania otrzymania wezwania, a zdaniem Sądu Okręgowego okoliczność ta nie budzi wątpliwości. Powodowie istotnie nie przedstawili dowodu doręczenia pozwanemu wezwania do zapłaty, jednak z uwagi na wykazanie przez nich, że przewoźnik odpowiedział na to wezwanie, należało uznać, że wcześniej niż w dniu otrzymania nakazu zapłaty miał wiedzę o żądaniu zapłaty odszkodowania.

Mając na uwadze wskazany w wezwaniu termin spełnienia świadczenia, tj. 14 dni od daty otrzymania wezwania oraz przyjmując, że wobec braku dowodu otrzymania wezwania przez pozwanego jako datę w której pozwany miał wiedzę o roszczeniu powodów, tj. 11 września 2014 r. na rzecz powodów należało zasądzić także odsetki od dnia 26 września 2014 r. do dnia 13 grudnia 2015 r.

Konsekwencją powyższego była zmiana orzeczenia o kosztach postępowania przed Sądem I instancji, o których orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c., uwzględniając, iż powództwo zostało uwzględnione w przeważającej mierze. Na koszty należne powodom złożyły się opłaty od pozwu w wysokości po 30 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika ustalone w oparciu o § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy w oparciu o art. 386 § 1 k.p.c. odpowiednio zmienił zaskarżony wyrok, o czym orzeczono jak w pkt 1-4.

W pozostałym zakresie apelację powodów, dotyczącą żądania zasądzenia odsetek od dnia 13 września 2014 r., należało oddalić, o czym orzeczono na podstawie art. 385 k.p.c.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego ma swoją podstawę we wskazanym wyżej przepisie art. 100 k.p.c., zaś ich wysokość Sąd Okręgowy ustalił na podstawie § 2 pkt 1 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.), zasądając na rzecz każdego z powodów kwoty po 150 zł, zawierające opłaty od apelacji.

SSO Agnieszka Fronczak